

Tabula Selenographica in qua Lunarium Macularum exacta Descriptio secundum Nomenclaturam Præstantissimorum Astronomorum tam Hevelii quam Riccioli Curiosis Rei Sidereæ Cultoribus exhibentur

Maankaarten met de nomenclatuur van Johannes Hevelius en Giovanni Baptista Riccioli, [1742]

<https://hdl.handle.net/1874/33134>

Nullum inter corpora celestia, ex quo tempore, Veneris, sive Uranie additi omni-
moverunt lumen, ut siderum naturae et affectiones quam maxime forent in aripi pa-
tita, conditoris recte magis admirationem, et multiformi ambo (a cuius Planis liqua-
cent) tuis contemplantur, eugenia proximum, quippe ignorare, fidus indigneantur.
quoniam ipsa Luna, varietate macularum, insimilis miranda; sed nec mirare nec fer-
re, cum medijs tunc delecte, quibus nunc Lunam accuratius insipere et contemplari
nobis hodie datum, vobis feliciter arnatis; At etiam, deficiens hoc fabiorum
potiorum apparatu diversas de Lune substantia e maculis, velo oculo ricta forse
opinione non posse non antiqui illi res siderum Cultores, sive cum Cleardis
et Hypsouice maculas Lustrare noctis Oceani, in agnum in Luna inquinam in pe-
culo conspicueran esse, aliis hinc e certis corporibus, que Solen inter e Lunam suac
origine dicere existinarunt; aliis Lunam siveam, non quidam exinde pellucide,
sed ex parte spacie, aliis partim ionianam partim opacam putarunt; et que sunt
multas aliis de corporis Lunaris substantia sententiae.

At multo feliciori successu omnium primus celebrans illi Horvatinorum
Mathematicis Galileus de Galilei anno superioris febri decimo, quo utilissimum
Instrumentum opticerum inventum luci publice tradidit, id negotium tentans, quod
denom Schemerio et alii, fata super, dedere probatum, mox plures hodie subi-
dictis ad meiorum projectum, nunc portulisti, rem cuius quidam, iuncte malo, plicue-
tangere solent, si prouidet afferunt, quod Lycia immixta, cicut montibus
obligatur umbra, et quidam quod insuper tulus pro raro Solis ad Lunam pos-
se proprio inveniuntur (que prouide etiam nova macula denominari, sicut joni-

ris, supererit; porro quod eadem profunditas, que prograndibus semper in
ambulo suo exteriori, plerunque circulari, manum infor, cinquior emin-
tias intrumerat, sive et multo plus, sed non tantum et tam profundas, quam nobis ex-
hibet Terra, si huius cordatus suis deplorauerit maribus, denique quod partes multi-
tas, quoniam ipsa Luna, varietate macularum, insimilis miranda; sed nec mirare nec fer-
re, cum medijs tunc delecte, quibus nunc Lunam accuratius insipere et contemplari
nobis hodie datum, vobis feliciter arnatis; At etiam, deficiens hoc fabiorum
potiorum apparatu diversas de Lune substantia e maculis, velo oculo ricta forse
opinione non posse non antiqui illi res siderum Cultores, sive cum Cleardis
et Hypsouice maculas Lustrare noctis Oceani, in agnum in Luna inquinam in pe-
culo conspicueran esse, aliis hinc e certis corporibus, que Solen inter e Lunam suac
origine dicere existinarunt; aliis Lunam siveam, non quidam exinde pellucide,
sed ex parte spacie, aliis partim ionianam partim opacam putarunt; et que sunt
multas aliis de corporis Lunaris substantia sententiae.

Quamvis autem Luna profunditatis et eminientias quamplurimis sit referta, se-
pplime tamen contingit, superficiem Lunam in certis a Sole distantius ales inven-
tum, id est, ut magna illi montium et profunditatum numerus, qui super admo-
dum diffinitissime obserari poterat, non amplius tunc sub conjectura eadat, ratio
huius mutationis ex ipsa figura superiori. A intermedia facile patet, quod faciliter
profunditatis inter nos etiam, et quadraturam, Luna crescente a dextris maximo re-
orsente autem, haec a similibus percutiuntur, ad istorum circumconceruntur montium
obligatur umbra, et quidam quod insuper tulus pro raro Solis ad Lunam pos-
se proprio inveniuntur (que prouide etiam nova macula denominari, sicut joni-

diametri sue parte in plagam superiore ab Aucto Corum servas, dum Lu-
na restatur in descendenteribus suis, in ascendenteribus autem, per idem tempus et
spatium secundum Horae et diuinum obseruationes retrosum iterum, et sic
porro recidit, etiam retro.

Cedam tempori, mestryio nempe spatio Lunam quicquid orbitam suam, dum
porro et retro libratione absolute peragrat, et pro rato suis, deorsum phasis, hoc
est, luminis figuratas varia prout figura media inferior B, subducatur, simul ex-
tubere deprehendimus, cum pars Luna illuminata, nec erigere, nec decrescere
pro maiore vel minore, Lune a Sole distans debet, que pars lumina non propri-
tate a Sole mutatis, figura sunt induita, inter omnes non obstante, quod lumen quoddam de-
cile habet multo ante et post levitatem, Lumen quasi innatum, de quo omnis multa in-
ter Astronomos movebatur, tunc maculas Lunares nominat, redacti confunduntur, cum
extra omne dubium, sit positum, hoc iam originem a Terra nostra, superficie du-
decim, ex quod excedit, maiori quam illa Lune, radius Solis tunc tempore omnium
equitissimis in itali reflectente habere, eo quod hoc reflexione collante ipsum etiam

putandum habemus nonnullam plane cum ipsa Luna in Edipibus differenter.
Ultimo denique loco duplice pro Luna, mestryio levitatis, invenire quoque re-
muntur, quoniam unum pro deplatis et magnitudine macularum, et diu etiam Luna
qui secundum Horolum 494, mestryiorum millibibus per Germaniam milibus
definiens, alteram pro quantitate Edipibus, Luatione, tunc secundum digitos E-
dipicos, quem coram parte excede deponenda, huic tabule appropinquamus.